

Čo sa stalo v tom revúckom hostinci

♩ = 104

Čo sa sta - lo v tom pod - hrad - skom hos - tin - - ci,

po - bi - li sa tra - ja švár - ni mlá - den - - ci.

Jed - na pan - na po - med - zi nich cho - di - la, cho - di -

la, švár - nu dcér - ku na ru - čič - kách no - si - la.

2. Pýtala si od milého slobody,
či má hodiť svoju dcérku do vody.
[:a keď išla kolo pánskej záhrady, záhrady,
hodila sa sama ona do vody.:]

3. Keď sa ona v tej vodičke topila,
na otecka, na mamičku volala,
[:podajte mi rodičovia ručičku, ručičku,
bo sa topím v tom revúckom potôčku.:]

4. Sama si si, dcéra moja príčina,
načo voláš švárnych chlapcov z večera.
[:Šak som ich ja nepozvala na zlú reč, na zlú reč,
len poboskať jedno líčko a ísť preč.:]